

[Lone Dybkjær]

Det tredje er, at jeg synes, det er vigtigt, at vi, når vi nu går ind i okkerrensning, får nogle mere fleksible afgørelser med forskellige rensningsmetoder, sådan at vi herigennem tager hensyn til de mindre landbrugs behov for dræning. Det siger jeg også, fordi et af vore ændringsforslag vil gå ud på, at der ikke skal ydes erstatning, og at det derfor er en forudsætning, at der træffes nogle mere fleksible afgørelser.

Det fjerde er, at vi vil støtte al bekæmpelse af okker i jordbrugserhvervet. Den styring, der skal være, må ske over nogle rammebæleb. Jeg skal ikke her lægge mig fast på en størrelsesorden, men det må ske over nogle rammebæleb, og det, der ikke kan tilgodeses inden for det enkelte finansår, må gå videre til det næste finansår.

Det sidste er, at vi mener ikke, der normalt skal være tale om nydræninger, men vi vil ikke totalt udelukke nydræninger, fordi det i en lang række tilfælde, navnlig for de mindre jordbrugs vedkommende, kan være yderst hensigtsmæssigt, at også mindre områder bliver drænet.

Det er altså de retningslinier, vi vil fremlægge i tilknytning til nr. L 59, men selvfølgelig må jeg erkende, at hvis socialdemokratiet og regeringen har vedtaget, at de under alle omstændigheder vil køre deres forslag igennem, kan det i et vist omfang være spildt arbejde.

Anne Grete Holmsgård (VS):

SFs forslag er i realiteten en udmøntning i lovsform af den tillægsbetænkning, som et flertal i miljø- og planlægningsudvalget bestående af de radikale, socialdemokratiet, SF og VS skrev i forbindelse med den moratorieordning, vi gennemførte i december 1984. Jeg vil lige læse op af tillægsbetænkningen – det er meget kort. Først står der, at et flertal af de nævnte partier indstiller lovforslaget til vedtagelse, altså moratorieforslaget, og så står der:

»Flertallet finder det absolut nødvendigt, at der snarest findes en permanent løsning på problemerne i forbindelse med okkerudledning for at sikre vore vådområder, vandløb og søer på grundlag af principperne i miljøbeskyttelsesloven.«

Altså på grundlag af principperne i miljøbeskyttelsesloven. Det var vi faktisk enige

om. Vi var et flertal, der i december sidste år var enige om, at det var omdrejningspunktet for den permanente okkerlovgivning, vi mente skulle komme, og som vi forpligtede os til at komme med et udspil til. Det er det udspil, SF er kommet med. Der var heller ingen tvivl om, at socialdemokratiet også var enige i det. Socialdemokratiet var med til at skrive tillægsbetænkningen. Socialdemokratiet var med til at vedtage moratorieforslaget, og socialdemokratiet gav helt klart udtryk for, at man var utilfreds med det forslag, miljøministeren havde fremsat.

Så siger hr. Lohmann heroppe: ja men nu er der nogle ændringsforslag fra ministeren, som betyder, at vi er tilfredse med ministerens oprindelige forslag, hvis disse ændringsforslag kommer igennem. De ændringsforslag er ikke kommet som et lyn fra en klar himmel her i april måned. De er heller ikke kommet i marts måned. De er heller ikke kommet i februar måned. De er heller ikke kommet i januar måned. Nej, de lå der, inden vi udarbejdede moratorieforslaget. Hr. Lohmann kendte nøjagtig disse ændringsforslag, og dengang sagde han: det er utilfredsstillende; det er ikke tilstrækkeligt til, at vi vil medvirke til at gennemføre ministerens okkerforslag. Så synes jeg mildt sagt, det er uanstændigt at komme i dag og sige, at nu er det fuldstændigt tilfredsstillende.

Jeg fatter egentlig ikke, hvad det er, der sker i socialdemokratiet, når man kan foretage en sådan kovending. Enten må man have siddet og snorksovet, eller også må jeg da håbe, at man i det mindste har fået et eller andet for at gøre sig selv fuldstændig til grin, hvad man gør i denne sammenhæng.

Nu kan jeg sagtens leve med, at socialdemokratiet gør sig selv til grin. Jeg kan derimod meget dårligt leve med, at vi får noget bras på okkerområdet. Det synes jeg er ganske deprimerende. Hvis socialdemokratiet virkelig har lagt sig så fast, at man ikke engang gider diskutere f.eks. de principper, som fru Lone Dybkjær har ridset op heroppefra – ikke som konkrete forslag – er det klart, at det er temmelig ørkesløst.

Jeg kan ikke forstå, at de ændringsforslag og de principper, det radikale venstre har fremlagt heroppe i tidligere ordførerindlæg i dag, ikke skulle tiltale socialdemokratiet. Hvad er det, der ikke skulle være tiltalende? Man accepterer den frie dræningsret. Man